

[Justitsministeren.]

En mere almindelig drøftelse af forholdene på det private kapitalmarked havde vi i foråret 1969 i forbindelse med behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning vedrørende Boss of Scandinavia. Debatten resulterede som bekendt i en folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg, som skal undersøge forholdene omkring den kapital- og kreditformidling til dansk erhvervsliv, der sker gennem finansierings- og faktureringselskaber. Det er pålagt dette udvalg at holde sig i løbende kontakt med ågerudvalget.

Hvad særligt angår forholdene i forbindelse med belåning af fast ejendom, skal jeg henlede opmærksomheden på, at der som led i det forlig, der førte til den nye realkreditlov, blev optaget en bemærkning i folketingsudvalgets betænkning om, at man finder, at der er behov for, at der foretages en videregående analyse af forholdene på det danske kapitalmarked. Udvalget henstillede til regeringen, at en sådan undersøgelse snarest blev iværksat og gennemført med henblik på overvejelser om et fortsat lovgivningsarbejde. Denne henstilling er nu fulgt op, idet økonomiministeren har nedsat et udvalg, der som grundlag for fremtidige overvejelser om kapitalmarkedet skal klarlægge behovet for yderligere oplysninger om omfanget af og vilkårene for kreditformidling i Danmark.

På en række af de væsentligste områder, som de foreliggende forslag har til formål at regulere, foregår der således for øjeblikket et undersøgelsesarbejde i forskellige udvalg. Dette arbejde er udtryk for, at vi også fra regeringens side i høj grad er opmærksom på de problemer, som visse sider af forholdene på det private lånemarked har givet anledning til. Vi vil gerne medvirke til gennemførelse af egnede foranstaltninger, der kan tjene til at modvirke misbrug. Netop på baggrund af det omfattende undersøgelsesarbejde, som er i gang, er det imidlertid et spørgsmål, om dette er det rette tidspunkt til at gennemføre lovgivning på de områder,

forslagene berører. Det vil således efter min opfattelse ikke være rimeligt at tage endelig stilling til forslaget om genindførelse af den tidligere regel om urimelige renteaftalers ugyldighed, før vi er bekendt med resultatet af ågerudvalgets overvejelser.

Som jeg nævnte, er det netop en hovedopgave for ågerudvalget at overveje, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at hindre urimelige rentevilkår. Udvalgets opgave er ikke begrænset til lån mod pant i fast ejendom, men det er klart, at disse lån indgår som et væsentligt led i de forhold, udvalget har beskæftiget sig med. Udvalget påregner imidlertid at kunne afslutte sit arbejde i begyndelsen af det kommende år. Jeg går ud fra, at der vil blive nedsat et udvalg til behandling af de her foreliggende lovforslag. Det vil i så fald være naturligt, at betænkningen fra ågerudvalget kommer til at indgå som led i folketingsudvalgets arbejde med denne del af lovforslaget.

Hvad angår forslagets tanker om regulering af løbetiden og afdragsvilkår, skal jeg erindre om det udvalgsarbejde, der gik forud for afgivelsen af den enstemmige udvalgsbetænkning vedrørende realkreditlovgivningen. Det blev under udvalgsarbejdet indgående drøftet, om der var grund til at frygte, at nedsættelse af den organiserede realkredits lånegrænser og løbetider ville medføre en stigning i udstedelse af private pantebreve. De begrænsninger af lånemulighederne over det organiserede kapitalmarked, som blev gennemført ved obligationsrationeringsaftalen mellem Nationalbanken og realkreditinstitutterne, førte kun til en forholdsvis beskeden stigning i udstedelsen af private pantebreve.

Ved vurderingen af den fremtidige udvikling må det tages i betragtning, at lån over pantebrevsmarkedet normalt vil forudsætte højere rente og kortere afdragstid end på almindelige realkreditlån, og at også dette marked vil være påvirket af den almindelige likviditetssituation og dermed af den almindelige pengepolitik, hvilket indgående er behandlet i den redegørelse vedrørende obli-